

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Β΄. - ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ΄.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1880

Οὐκ ἔστι περὶ δέου ἂν θεοτίμου ἀνθρώπου
βουλευσάμετο ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οικείων. (Πλάτ. Θεαγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1880

ἂν μὲν τὸ τεχθεὶν εἶναι ἄρρεν, ἐπανέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν οἰὰ τῆς αὐτῆς ἐδοῦ, ἂν δὲ θῆλυ, δι' ἄλλης.

ε') Ἡ θῆλυ τεκοῦσα μήτηρ ἐκκλησιάζεται μίαν ἢ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ τεσσαρακονθήμερου ἵνα μὴ γεννήσῃ καὶ πάλιν θῆλυ.

ς') Ὅταν τελεῖται βάπτισις, ἡ μαῖα ὀφείλει νὰ προσέχῃ πολὺ μήπως ἀπολεσθῇ τι τῶν ἐνδυμάτων τοῦ βαπτιζομένου, ἂν τοῦτο ἦνε ἄρρεν.

ζ') Ἄν συμπέτῃ νὰ βαπτίζωνται συγχρόνως ἄρρεν καὶ θῆλυ, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνταλλαγή τοῦ σάπωνος.

η') Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς νεονύμφους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ναόν, ἐν ᾧ τελεῖται γάμος, ἂν δὲν συμπληρώσωσι τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ γάμου των.

θ') Τὴν κλίνην τῶν νεονύμφων στρωννύει πάντοτε γυνὴ ἄρρενα ἔχουσα τέκνα, ἧτις ἐντὸς τῆς στρωμνῆς τίθησι τρεῖς ἥλους καὶ τρεῖς ἀμυγδαλάς. Τὸ τοιοῦτον ὑπονοεῖ ἀπόκτησιν ἄρρένων τέκνων.

ι') Ὁ τοὺς στεφάνους τῶν μελλονύμφων κομίζων παῖς δέον νὰ ἔχῃ ἀμωτοτέρους τοὺς γονεῖς του.

—

Ὁ πρὸ πολλοῦ ὑφιστάμενος ἐνταῦθα «Ἐκκλησιαστικὸς Μουσικὸς Σύλλογος» ἐπεμψεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἀντίτυπον «Ἑπομνήματος» ἕπερ ἐν καιρῷ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς συστηματικῆς διδασκαλίας τῆς ἱερᾶς μουσικῆς παρ' ἡμῖν ἧτις διὰ μόνης τῆς κατὰ μέρος καὶ ἀτομικῆς οὕτως εἶπειν διδασκαλίας, ἄνευ ὁμορρυθμοῦ τρόπου καὶ ἐν δημοσίοις παιδευτηρίοις διδασκομένη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραγάγῃ βελτίονα ἀποτελέσματα ἐκείνων, τὰ ὅποια πολλοὶ καὶ ξένοι καὶ ἡμέτεροι ψέγουσιν ἀκούοντες ἐν τισὶ ναοῖς ἡμῶν τὸ ἀφόρητον κακὸν ἢ τῆς ῥινοφωνίας τινῶν ἱεροψαλτῶν ἢ τὸ λίαν ἐξωτερικίζον ὕφος ἄλλων. Εὐχῆς ἔργον εἶνε ὅπως οἱ ἀρμόδιοι λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν μέριμναν καὶ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐθνικῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδείσεως τῆς νέας γενεᾶς.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

Ἑπὸ Κ. Ι. Γ.

Ἡ πέρδικα.¹

Ἐπῆρα ἕναν ἀνήφορο, κῆ ἕναν ἀνηφοράκη
ναῦρῶ κλαράκι φουντωτὸ καὶ ῥιζημνιὸ λιθάρι,
νὰ γείρω ν' ἀποκοιμηθῶ ἴλιγον ὕπνο νὰ ἴπάρω.

¹ Τὸ ᾄσμα τοῦτο περιέλαβεν ὁ A. Passow ἐν τῇ συλλογῇ του (σελ. ἀλλὰ πολὺ διάφορον. Διαφέρει δὲ τοῦτο καὶ τοῦ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Μ. Σ. Λελέκου Ἐθνολογία.

Μὰ ὑδ' ἔγειρα, ὑδ' ἐπλάγιασα, μὰ ὑδε τὸν ὕπνο 'πῆρα,
 κῆ ἀκῶ μιᾶς πέρδικας λαλιᾶ, μιᾶς πέρδικας ἀντάρα.
 —Τί ἔχεις, περδικουλά μου, ποῦ σκούζεις καὶ φωνάζεις;
 Μὴν εἶν' ταύγά σου μελανὰ, μὴν εἶν' ταύγά σου μαῦρα;
 —Δὲν εἶν' ταύγά μου μελανα, δὲν εἶν' ταύγά μου μαῦρα,
 μὲ κυνηγάει ἓνας ἀητὸς, γυρεύει νὰ μὲ φάη.
 Κάλλιο νὰ φάη τὰ νύχια του, τὰ νυχοπόδαρά του,
 παρὰ νὰ φάη τὴν πέρδικα τὴν ἀηδονολαλοῦσα,
 ποῦ κηλαῖδάει τὴν ἀνοιξὶ καὶ κάθε καλοκαίρι,
 ξυπνάει τὰ 'λάφι' ἀπ' τὰ βουνὰ, τοὺς λύκους ἀπ' τὰ δάση,
 ξυπνάει καὶ τ'ἀνδρόγυνο τὸ μικροπαντρεμένο.

—
 Ὁ Κωσταρτῆς καὶ ὁ Θανάσης.

Θέλτε ν' ἀκοῦστε κλάυματα, δάκρυα καὶ μυρολόγια;
 Πέραστ' ἀπὸ τὰ Σουδενὰ 'ς τὴ μέση τ'ἀργαστήρια.
 Ἐκεῖ ν' ἀκοῦστε κλάυματα, δάκρυα καὶ μυρολόγια,
 ν' ἀκοῦστε δυὸ ἀρχόντισσαις καὶ δυὸ ἀρχοντοπούλαις
 πῶς κλαῖνε καὶ μυρολογοῦν καὶ βαρυαναστενάζουν,
 καὶ τοῦ πουλιοῦ ἐλέγανε καὶ τοῦ πουλιοῦ τοῦ λένε:
 Πουλί, κῆ ἂν πᾶς 'ς τὴ 'Ρούμελη, πουλί κῆ ἂν πᾶς 'ς τὴν Πάτρα,
 χαιρέτα μου τὸν Κωσταρτῆ μαζὶ καὶ τὸ Θανάση,
 νᾶχουν τὸ νοῦ τους ὄμορφα καὶ τὸ συλλογισμό τους,
 τί παγανιαὶς ἐβγήκανε καὶ θένε νὰ τοὺς πιᾶσουν.

Καὶ ἄλλου ἐργάτου τῆς πνευματικῆς ἀρούρης τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας ὁ θάνατος ἀνηγγέλθη ἡμῖν κατ' αὐτάς. Καὶ ἄλλου ἐταίρου ἐκ τῶν πρώτων ἀναγραφέντος ἐστερήθη ὁ ἡμέτερος Σύλλογος. Ὁ ἐν Τρικάλοις τῆς Κορινθίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐδοκίμως διατελέσας Σχολάρχης Γεώργιος Σακελλαρίου δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶσιν.

Ἐλαφρὰ ἔστω ἡ ἐπικαλύψασα τὸν νεκρὸν αὐτοῦ γαῖα!
